Ladislav Papež

KRÁLÍCI V PAŘÍŽI

... a tak vůbec

Ladislav Papež

KRÁLÍCI V PAŘÍŽI

...a tak vůbec

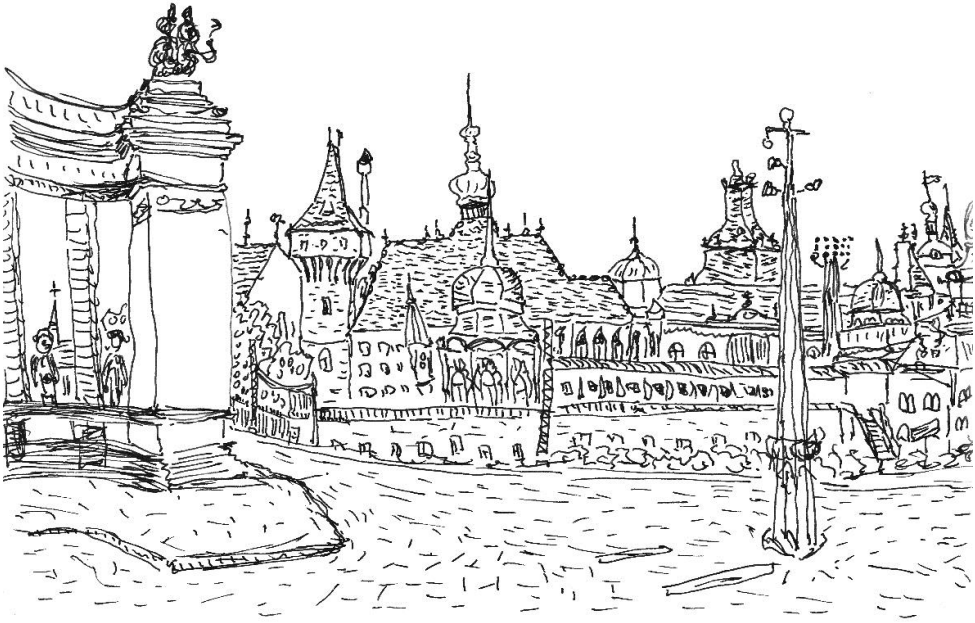

Motto

Život musí proudit.
Je příjemné plavat po proudu.
Ale teprve, když začneš plavat proti proudu,
tak pocítíš, jakou má život sílu.

Někdy plavu, dnes už trochu unaveně, proti proudu

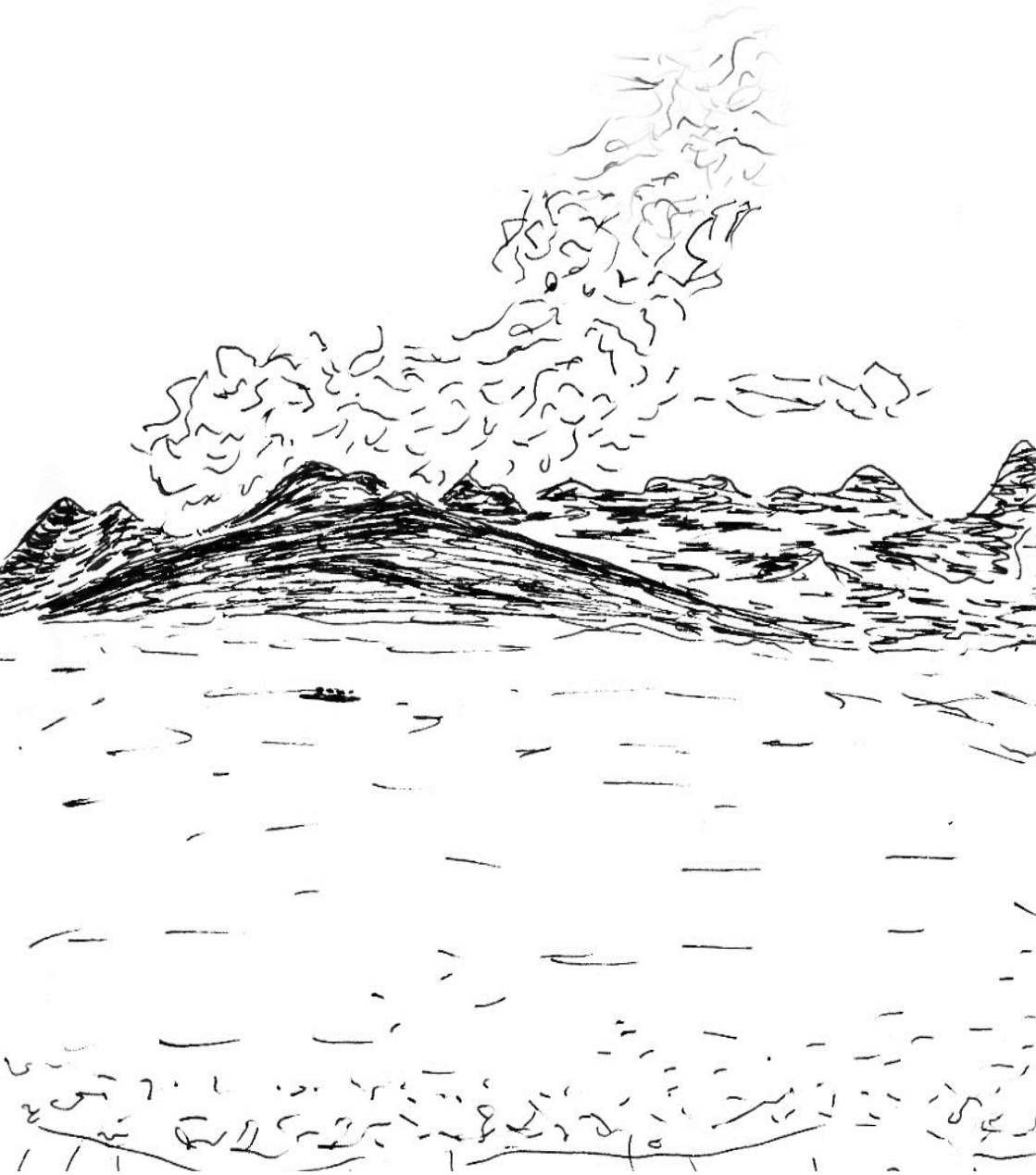

Knihu věnuji své manželce Blance, která si musela za těch mnoho let, co jsme spolu, všechny mé příběhy z cest vyslechnout NEPOČÍTANĚ.

1704

OBSAH

PŘEDMLUVA 9

KRÁLÍCI V PAŘÍŽI 13

AMSTERODAM 14

HUGO 18

VLAKEM DO BERLÍNA 22

JIHLAVA 26

FRANK 29

KRÁLÍCI V PAŘÍŽI 34

JEĎ POŘÁD NA JIH 37

CHIRURGIE V JEREVANU 42

COMO 48

KOMÁŘI 51

VLAKEM DO MALMÖ 57

AEROFLOT 59

NITRA 67

PĚŠÍ ZÓNA 69

V KLECI 71

STOCKHOLM 74

FORMULE 1 80

Z POHÁDKY DO POHÁDKY 82

MARSEILLAISE 86

STOPEM PŘES ŽELEZNOU OPONU 88

POD VODOU 92

STRACH 95
BOUŘE 98
NÁSTUP NA VOJNU 102
BEACH PARTY 108
ČEKÁNÍ 112
DOBRÝ SKUTEK 115
DĚTI 119
A TAK VŮBEC... 123
VIDÍM HUDBU 125
ROZHOVOR 132
A NA ZÁVĚR 136
MUDR. LADISLAV PAPEŽ (1950) 141

PŘEDMLUVA

prý by bylo vhodné, kdybych napsal nějakou předmluvu, že se patří informovat čtenáře, co ho čeká.

Tak asi tohle:

Tohle příšera je ve skutečnosti ošklivější. Je vytesaná z kamene, ve vlasech má hrady, v rukou kroky a roky. Z huby tomu stříká asi 10 cm vysoko voda. A to celý je na plocho na rovnu, místo jedný velký dlaždice.

Tak jsem se napil a chvíli jsme se s tou příšerou na šklebili a bylo nám spolu docela dobře.

Před mnoha lety jsem hodně cestoval stopem nejen po naší republice.

Často jsem nenašel nikoho, kdo by jel se mnou, a tak jsem cestoval sám. Dlouhou chvíli na silnicích jsem si krátil psaním krátkých povídek a malováním obrázků.

Z velkého množství mých deníků se už zachovalo jen málo. Výsledek nalezených, zachráněných a trochu upravených zápisků držíte v ruce.

Byla jiná doba

Mladí protestovali proti způsobu života a způsobu myšlení svých rodičů.

Studenti demonstrovali proti všemu a stavěli barikády.

Anarchisté házeli molotovky.

Hippies zaplavili svět a svými „good vibrations“ a heslem „Make love not war“ změnili pohled na svět.

Cizí mladí lidé spolu snadno a bez předsudků komunikovali.

Policie byla brutální.

Drogy se nepoužívaly jen proto, aby člověk zapomněl či se dostal do nálady, ale aby poznal a rozšířil schopnosti svého mozku.

Sexuální vztahy se uvolnily a nemusel ses bát, že tě někdo zažaluje za obtěžovaní či znásilnění.

Objevil se rock a protest-song. Nemuselo to být muzikálně perfektní, ale muselo to umět oslovit.

První lidé přistáli na Měsíci, i když jejich computer dokázal méně

než dnešní chip v automatické pračce.

Ale doba byla optimistická, věřili jsme, že je všechno báječné, a že všechno dokážeš, jen musíš mít odvahu a chuť to realizovat. Ale také za to bojovat.

Neexistoval mobilní telefon ani internet.

Já jsem neměl peníze, ale svět měl otevřenou náruč, byl plný nadějí, překvapení a objevů.

A já byl mladý a zvídavý...

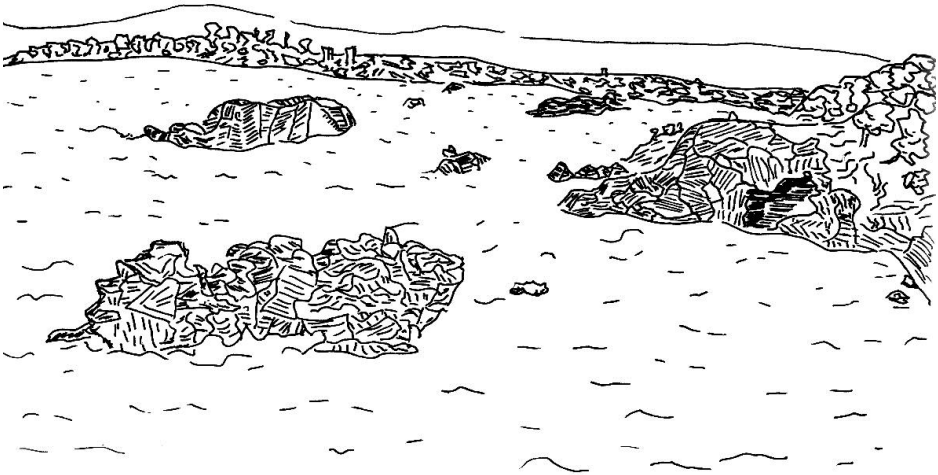

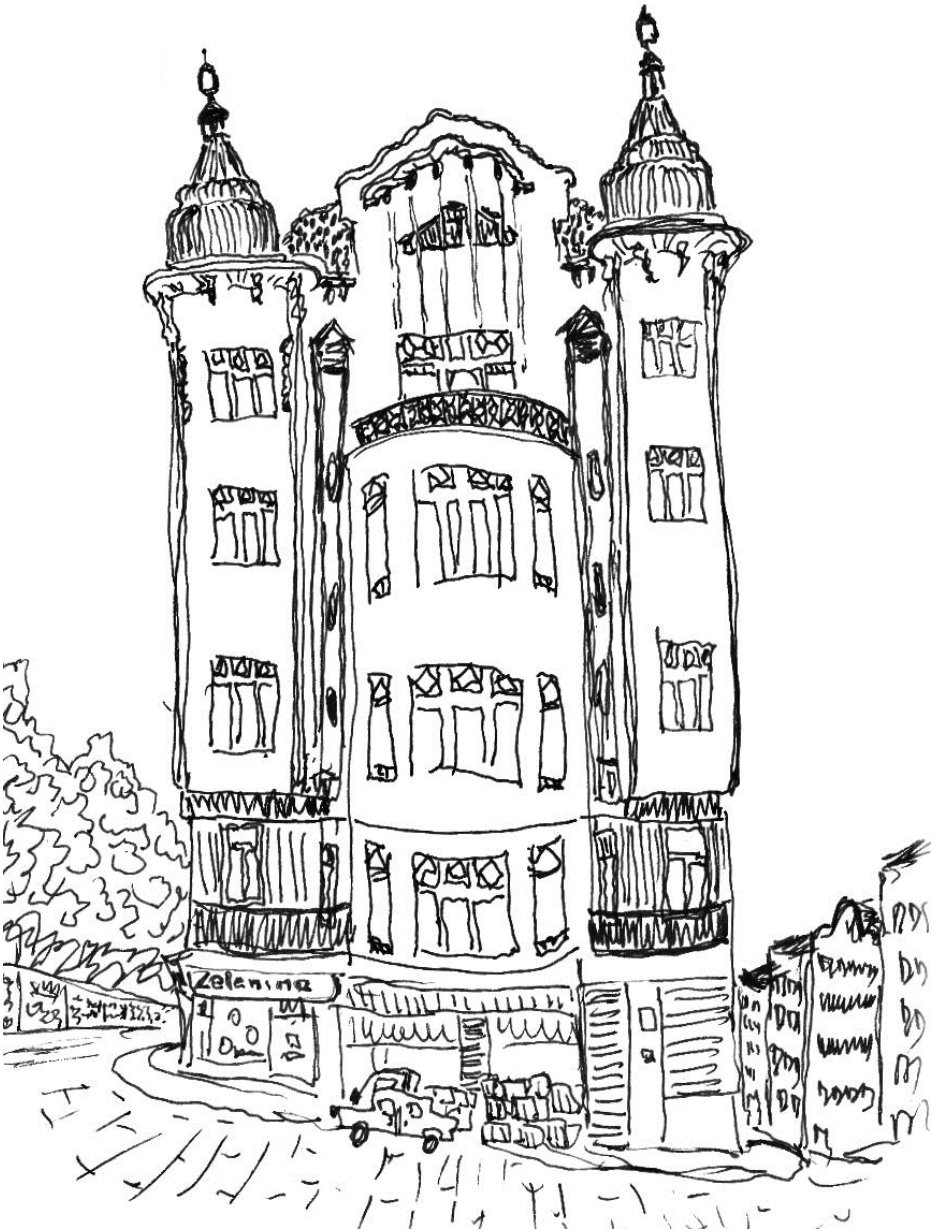
Zelenina

1. Část

KRÁLÍCI V PAŘÍŽI

AMSTERODAM

Vzbudil mě. Očuchával mi obličej. Chvíli jsem nechápal, co se děje. Spal jsem určitě krátce. Byla ještě noc. Pouliční osvětlení svítilo, ale ležel jsem v hustém křoví, které zase tolik světla nepropouštělo.

Znovu mě očuchával. To už jsem procitl a lekl se. Těsně před sebou jsem viděl hlavu psa. Tedy vlastně moc jsem toho v té tmě neviděl, ale věděl jsem, že je to pes. Snažil jsem se ho odehnat, ale moc se mu nechtělo. Zajímal jsem ho, asi jsem byl v jeho revíru nový. Obešel mě, stoupl si k mým nohám a zvedal nožičku, že si mě chce markýrovat. Snažil jsem se ho odstrčit nohama. Ty byly ovšem ve spacáku a já měl omezený pohyb. Ale zabralo to a pes se vzdálil.

Srovnal jsem si trochu myšlenky v hlavě, kolem projelo občas auto, ale to mi nevadilo. Pes byl pryč. Rozhodl jsem se spát dál. Byl jsem nesmírně unavený. Celý den jsem byl na nohou a noc předtím jsem se také nevyspal.

Vzbudil mě další pes. Očuchával mi obličej, a to už jsem se zorientoval rychleji. Tentokrát to byl menší pes a podařilo se mi ho rychle odehnat. Už jsem moc nepřemýšlel a usnul okamžitě.

Vzbudil mě další. Začalo lehce svítat, a nade mnou se zřetelně rýsovala psí hlava. Trhl jsem sebou, on uskočil a pozoroval mne. Pak mne pomalu obešel, stoupl si k mým nohám a zase se mne snažil označit. Rychle jsem nohama ve spacáku zakopal a pes zmizel. No, jenže už jsem si všiml, že jsem nějaké pejsky prospal. Na spacáku byla